

som sagt, foreslaas 16,084,000 Kr., saa hele Forskellen bliver 184,000 Kr. Det er denne Nedsættelse, som har bevæget Højre til at udbryde, at Venstre har behandlet disse Budgetter saaledes, at de nu ere at ligne med en flaaet Puddel. Det var Nedsættelsernes Omfang. Jeg skal nu gøre et Par Bemærkninger om Nedsættelsernes Art. Venstre har nu i en Aarrække hævdet, at vi skulle spare, hvor der kunde spares, og spare ogsaa paa disse Budgetter. Vi havde dette Paalæg fra vore Vælgere under Hensyn til de finansielle og økonomiske Forhold, hvorunder Skatteborgerne i Landet leve. Vi have behandlet disse Budgetter ud fra denne Betragtning Aar efter Aar. Vi have endvidere — det vil jeg dog ogsaa samtidig fremhæve — erklæret os villige til at gaa til en samlet Overvejelse af vort Forsvars Forhold. Det er ikke Venstres Skyld, at en saadan samlet Overvejelse ikke finder Sted. Den kan ikke finde Sted paa Finansloven, men maa finde Sted paa anden Maade. Imidlertid have de Nedsættelser, vi saaledes have foreslaaet ud fra den Betragtning, jeg har nævnt, stedse været af den Art, at det er fri Bevillinger, som ere nægtede. Vi have meget strengt holdt os det efterretteligt ikke at nægte Bevillinger, som flød af bestaaende Love eller af Overenskomster, som vare trufne paa Finansloven. Det har været fri Bevillinger, vi have foreslaaet nægtede, og de Bevillinger, som i Aar foreslaas nægtede, ere heller ikke af nogen anden Art. Dette fremgaa ogsaa tilstrækkelig tydeligt af den Mindretalsbetænkning, som findes under § 26 V. idet Mindretallet der siger, at det „maa meget beklage den afvisende Holdning, som Flertallet ved de foreslaaede særdeles store Nedsættelser viser over for en rimelig, beskeden, men planmæssig Udvikling af vort Forsvarsvæsen“. Højremindretallet erkender her, at det er fri Bevillinger, som disse Nedsættelser ere gaaede ud over, derom er der ingen Tvivl. Altsaa Arten af disse Nedsættelser er ikke forskellig fra, hvad der har fundet Sted tidligere. Men nu er det endvidere i den sidste Tid sagt af Højreblade og Højremænd: Ja, men det, Venstre er i Færd med at foretage sig her, er en politisk Handling, med det Formaal ved disse Nedsættelser at fordrive et Højreministerium, og dette er en ganske urimelig, urigtig og uforsvarlig Fremgangsmaade. Jeg skal dertil sige, at det, Venstre her gør, slet ikke er et Forsøg paa at fordrive et Højreministerium, det er ikke, fordi Venstre

her i Landet staar over for et Højreministerium og et Højreministerium, at man foretager disse Nedsættelser. Men naar jeg siger dette, vil jeg ogsaa samtidig sige, at vi, naar vi foretage disse Nedsættelser, selvfølgelig gøre det med Henblik paa den Handling, som dette Ministerium har foretaget sig over for Bevillingsmagten; det skal der ikke lægges Skjul paa ved denne Lejlighed. Jeg sigter herved til den tit omtalte halve Million Kroner, som Ministeriet har tilladt sig at afholde paa saakaldet „forventet Tillægsbevilling“. Det var en efter min Mening politisk uforsvarlig Handling, Ministeriet der foretog sig. Politisk uforsvarlig, fordi Ministeriet ved denne Handling i Virkeligheden ødelagde Udsigten for et godt politisk Arbejde her i Landet. Lad os i Erindringen blot nogle Øjeblikke gaa tilbage til Foraaret 1898. Vi gik da til Valg, tror jeg at kunne sige, fuldt ud paa det Program at ville udrette et virkeligt Arbejde paa Rigsdagen, saa godt som det under vore Forfatningsforhold lod sig gøre, paa de Opgaver, som Befolkningen ønskede løste. Venstre vandt ved denne Lejlighed en betydelig Valgsejr, men Venstre viste ikke ovenpaa Valgsejren Lyst til i nogen Grad — jeg har ikke set eller hørt det — at ville forlade den Sti, man var slaet ind paa med Hensyn til Rigsdagsarbejdet. I Stedet for nu at indkalde Rigsdagen ovenpaa Valgene, for, som det naturlige var, at lade Valgbrevene prøve, undlod Regeringen dette, og i Sommerens Løb kom der saa Rygter ud om, at Ministeriet havde afholdt den omhandlede Bevilling. Det er sikkert nok, at dette Rygte straks, da det kom ud, vakte megen Misstemning trindt omkring i Landet. Selvfølgelig vakte det megen Misstemning i Venstrekredse, det er klart; thi efter den Behandling, vor Bevillingsret forud har faaet her i Landet, maatte Venstrebefolkningen netop være meget øm paa dette Punkt. Men jeg tror ogsaa at kunne sige, at det vakte Misstemning i andre Kredse end Venstre; jeg tror ogsaa, at man i Højre-Kredse blev i alt Fald meget forundret over og meget betænkelig ved et saadant Skridt. Det varede jo noget, inden vi fik Oplysning om, hvorledes Sagen virkeligt forholdt sig. Jeg for mit Vedkommende stod meget tvivlende over for det hele. Jeg troede slet ikke, at Sagen forholdt sig saaledes. Jeg mente endogsaa, som jeg tidligere har sagt her i Tinget, at have gode Grunde for at tro, at Ministeriet Hørring slet ikke vilde foretage sig noget saadant. Men efterhaanden antog Rygterne fastere Ka-